

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Stalna služba u Našicama
Našice, Trg dr. F. Tuđmana 14

Poslovni broj: Pn-16/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, Stalna služba u Našicama, po sucu Dariu Ručeviću, a na prijedlog više sudske savjetnice Eve Nekić, u pravnoj stvari tužiteljice malodobne Franke Trcović, OIB 49495446770, Braće Radića 145, Našice zastupane po ocu i z.z. Igoru Trcoviću iz Našica, Braće Radića 145., a oboje zastupani po punomoćniku Milenku Vuliću, odvjetniku iz Našica, protiv tužene Osnovne škole Kralja Tomislava, OIB 86358961388, Ulica Matice hrvatske 1, Našice, zastupane po punomoćnici Vlasti Šteher, odvjetnici iz Našica, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 8. svibnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tužene, a objavljene dana 18. lipnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženoj Osnovnoj školi Kralja Tomislava, OIB: 86358961388, Našice, Ulica Matice Hrvatske 1., da tužiteljici malodobnoj Franki Trcović, OIB: 49495446770, Našice, Braće Radića 145, plati iznos od 1.740,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 1.500,00 eur teče od dana podnošenja tužbe 14.03.2025.g., a na iznos od 240,00 eur od 23.01.2026.g., pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Nalaže se tuženoj Osnovnoj školi Kralja Tomislava, OIB: 86358961388, Našice, Ulica Matice Hrvatske 1 da tužiteljici Franki Trcović, OIB: 49495446770, Našice, Braće Radića 145 naknadi parnični trošak u iznosu od 2.566,55 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III S preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužiteljica se odbija.

Obrazloženje

1. Punomoćnik tužiteljice u tužbi je naveo da se dana 21.11.2024.g. oko 8,00 sati u učionici za fiziku tužene, otkacio prozor koji je prije toga bio otvoren na „kipu“, te pao na glavu tužiteljice. Rub prozora udario je u glavu tužiteljicu koja je pri tome zadobila ozljede glave i vratne kralježnice. Isti dan je (21.11.2024.g.) obrađena na Hitnom bolničkom prijemu OŽB Našice i KBC Osijek, da bi se zbog bolova u vratu dana 23.11.2024.g. ponovno javila na Hitni prijem OŽB Našice kom prilikom joj je stavljen meki Schantz. Liječenje tužiteljice zbog posljedica ozljede trajalo je do 30.01.2025.g. U tom periodu je zbog bolova na mjestu ozljede obavila jedan turnus fizikalnih terapija u trajanju od 10 dana. Sve vrijeme liječenja trpjela je fizičke bolove različitog intenziteta i trajanja. U trenutku ozljede trpjela je intenzivan primarni, a nakon toga sekundarni strah, vezan za medicinske preglede i ishod liječenja. Smatra da je prilikom određivanja visine naknade za kvalifikatornu okolnost straha naročito treba uzeti u obzir činjenicu da je tužiteljica dijete od 13 godina, pa je strah bio naročito intenzivan i jak (CT snimanje glave i fizikalne terapije). Za vrijeme liječenja (nošenje Schantzova ovratnika, potrebe mirovanja), tužiteljici je bila potrebna djelomična pomoć i njega druge osobe. Pomoć i njegu su joj pružali ukućani. Cijena sata rada NKV radnika iznosi najmanje 5,00 eur. Zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje (čl.1100. ZOO), te imovinske štete (čl.1095.st.1. ZOO), tužiteljici pripada pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku i imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 1.500,00 eur i to za: fizičke bolove 700,00 eur, strah 700,00 eur i tuđu pomoć i njegu 100,00 eur. Neispravni stakleni prozor u učionici koji se nalazi iznad glava učenika, opasna je stvar u smislu odredbi čl.1063. i 1064. ZOO. Punomoćnik tužiteljice smatra da je tužena odgovorna za štetu koja nastane od takve stvari, pa je predložio da sud donese presudu i naloži tuženoj da isplati tužiteljici iznos od 1.500,00 eur sa zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe i da tužiteljici naknadi trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom od dana presuđenja.

1.1. Punomoćnik tužiteljice je u podnesku od 23. siječnja 2026. (str. 69-72 spisa) preinačio tužbeni zahtjev nakon što je provedeno medicinsko vještačenje. Smatra da prilikom odmjeravanja visine pravične novčane naknade sud treba uzeti u obzir povećanje stope inflacije i porast troškova života u periodu od dana donošenja izmijenjenih Orijentacijskih kriterija za utvrđivanje visine pravične naknade za nematerijalnu štetu (15.6.2020.) pa do dana podnošenja tužbe. Ukazao je na brojnu praksu I-stupanijskih i II-stupanijskih sudova (Županijski sud u Zagrebu broj: GŽ-3137/2024-2 od 25.7.2024., GŽ-2045/2024-2 od 24.9.2024., GŽ-4246/2024-2 od 15.10.2024., Županijskog suda u Dubrovniku broj: GŽ-580/2023-2 od 13.11.2024., Županijskog suda u Varaždinu broj: GŽ-1105/2025-2 od 22.10.2025.). To potvrđuje i odluka Ustavnog suda RH-a broj: U-III/7796/2014 od 11.2.2016. Iz kalkulatora inflacije Državnog zavoda za statistiku i grafikona godišnjih i prosječnih godišnjih stopa inflacije, stopa inflacije za razdoblje od 6. mjeseca 2020. do ožujka 2025. iznosi 29,1% (dan podnošenja tužbe). Povećanje troškova života zbog promijene vrijednosti valute,

odnosno inflacije od 29,1% s trendom uzlaznog kretanja, predstavlja okolnosti koje sud treba uzeti u obzir pri donošenju odluke o visini pravične novčane naknade neimovinske štete. Zbog navedenog punomoćnik tužiteljice preinačuje tužbeni zahtjev i od tužene zahtijeva zbog povrede prava osobnosti pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu neimovinsku i imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 1.850,00 eur i to za fizičke bolove 1.000,00 eur, strah 700,00 eur i tuđu pomoć i njegu 150,00 eur sa zateznom kamatom od podnošenja tužbe i naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate.

1.2. Punomoćnik tužiteljice je u podnesku od 23. veljače 2026. (strana 77 do 79 spisa) precizirao je tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na tijek zatezne kamate i potražuje ukupan iznos od 1.850,00 eur sa zateznom kamatom, na iznos od 1.500,00 eur od podnošenja tužbe, a na iznos od 350,00 eur sa kamatom od 23. siječnja 2026. To obrazlaže stavom sudske prakse u odnosu na povišeni tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete jer pravo na traženje i dosudu zakonskih zateznih kamata ostvaruje se od dana kada je taj povišeni tužbeni zahtjev postavljen (odluka Rev-573/2024-2 od 1.4.2025.).

2. U odgovoru na tužbu od 7. travnja 2025. (strana 19 do 21 spisa) tužena u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, navodeći da je predmetnog dana učiteljica iz fizike zamolila učenike da otvore prozore radi provjetravanja učionice za vrijeme odmora. Okrenuvši se prema pametnoj ploči učiteljica je čula udarac, okrenula i vidjela učenicu Franku kako se drži za glavu. Pristupila je učenici, vidjela da nema vidljivih posjekotina, pružila joj prvu pomoć (led za hlađenje), obavijestila kolegicu koja je imala idući sat, kontaktirala roditelje učenice i u kabinetu sačekala dolazak njezine majke. Škola je odmah nakon događaja obavijestila stručnu službu škole (pedagoga) i poduzela sve radnje u okviru svoje pedagoške i zakonske odgovornosti. Ukazala je na odredbu članka 1063. ZOO koja propisuje kako se pretpostavlja da šteta nastala u vezi s opasnom stvari potječe od te stvari, osim ako se dokaže suprotno. Tužena smatra kako nisu ispunjene pretpostavke za odgovornost škole, jer su prozori ugrađeni 2020. godine u sklopu energetske obnove i kako se radi o novoj PVC stolariji s važećim jamstvom. Smatra da odgovornost škole ne postoji jer se nesreća dogodila uslijed nepredvidive situacije. Ako je došlo do nesreće zbog nepažljivog otvaranja prozora od strane učenika, tada bi odgovornost škole bila bitno smanjena, jer se radi o izoliranoj radnji treće osobe, što nije mogla predvidjeti niti spriječiti. Tužena osporava osnovanost i visinu tražene naknade štete, ističući da intenzitet i trajanje boli nije potkrepljeno medicinskom dokumentacijom jer se radilo o blažoj ozljedi koja nije zahtijevala bolničko liječenje. Strah i psihičke posljedice nisu dokazane psihološkim nalazom niti drugom dokumentacijom koja bi ukazivala na postojanje straha ili drugih psihičkih posljedica koje bi opravdale zahtjev za naknadu štete. Za pomoć i njegu tužiteljica nije pružila objektivne dokaze da je pružena niti u kojem opsegu. U konkretnom slučaju tužena smatra da nisu ispunjene pretpostavke predviđene odredbom članka 1100. ZOO jer su povrede prava osobnosti kod tužiteljice neznatne, odnosno radi se o ozljedi koja nije zahtijevala bolničko liječenje niti liječnički angažman. Tužiteljica nije pretrpjela ozbiljnu tjelesnu povredu, već je riječ o ozljedi koja nije ostavila trajne posljedice. Nije pretrpjela povredu duševnog zdravlja jer za takvo što ne postoji dostupan materijalni trag, niti je iznesen dokaz koji bi ukazivao na ozbiljno narušavanje duševnog stanja. Težina povrede koju je tužiteljica zadobila nije dovoljna da bi opravdala dosudu pravične novčane naknade. Povreda nije bila ozbiljna i nije izazvala trajne posljedice, tužiteljica je bila na kućnom liječenju, bez komplikacija i nelagoda, uz samo preporučeno mirovanje. Navela je kako kriterij za dosudu pravične novčane naknade mora biti težina povrede, a kako povreda tužiteljice nije ozbiljna i

nije ostavila trajne posljedice, niti je narušila kvalitetu života u značajnoj mjeri, ista joj ne pripada. Tužena smatra da ne postoji odgovornost škole i da zahtjev za naknadu štete nije opravdan. Predložila je da sud odbije tužbeni zahtjev i obveže tužiteljicu na naknadu parničnog troška.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju za tužiteljicu, ugovor o izvođenju radova na projektu energetske obnove zgrade OŠ Kralja Tomislava Našice broj: U-NMV 25-19 od 12. studenoga 2019. i garanciju od 7. ožujka 2022., nalaz i mišljenje vještaka OSthetica d.o.o. Osijek od 8. siječnja 2026., iskaz svjedoka Ivane Trcović, Mateje Bošnjaković, z.z. tužene Vlatke Zahirović i iskaz mldb. tužiteljice Franke Trcović, iskaz vještaka Daria Lizatovića vezano za primjedbe tužene iz podneska od 12.2.2026. i 12.3.2026.

3.1. Iz medicinske dokumentacije za tužiteljicu (strana 4 do 12 spisa) vidljivo je da je 21.11.2024. u 9,03 sati primljena i obrađena na hitnom bolničkom prijemu OŽB Našice zbog pada ruba prozora na glavu, a istog dana pregledana i u KBC Osijek od strane dječijeg kirurga. Dana 23.11.2024. ponovno se javila na hitni prijem OŽB Našice kojom prilikom joj je postavljen meki Schantz. Tužiteljica je 12.12.2024. prvi puta pregledana kod liječnika fizijatra u OŽB Našice, gdje joj je određena fizikalna terapija, a završni pregled kod fizijatra bio je 24.1.2025.

3.2. Iz Ugovora o izvođenju radova na projektu energetske obnove zgrade OŠ Kralja Tomislava Našice broj: U-NMV 25-19 od 12. studenoga 2019. (strana 44 do 52 spisa) vidljivo je da je isti zaključen između OBŽ kao naručitelja i Metac Zec d.o.o. Ilok kao izvođača. Predmet ugovora (čl. 1) bilo je izvođenje radova na projektu energetske obnove zgrade OŠ K. Tomislava Našice u okviru projekta 4C1.4 "energetska obnova zgrada i korištenje obnovljivih izvora energije u zgradama javnog sektora". Čl. 19 jamstveni rok za izvedene radove i ugrađenu opremu iz čl. 1 ugovora je 60 mjeseci, a počinje teći od dana završetka radova.

3.3. Iz garancije od 7. ožujka 2022. (strana 53 spisa) vidljivo je da se ista odnosi na bankarsko jamstvo, a ne na jamstvo za ugrađene prozore.

3.4. U nalazu i mišljenju vještaka OSthetica d.o.o. Osijek od 8. siječnja 2026. (strana 60 do 62 spisa) vještak je naveo da je tužiteljica zbog pada prozora na glavu zadobila natučenje desne tjemene regije glave. Ista je pregledana u HBP u Našicama 21.11.2024. i po dječijem kirurgu u KBC Osijek istog dana. Preporučeno joj je mirovanje, izbjegavanje jačih audiovizuelnih podražaja, hlađenje mjesta boli i analgetici po potrebi. Dana 23. studenoga 2024. zbog bolova u vratu ponovno je pregledana u HBP u Našicama kada je dobila meki ovratnik. Dana 29.11.2024. bila je zadnja kontrola kirurga i upućena je na fizikalnu terapiju. Prvi pregled fizijatra bio je 12.12.2024., a kontrolni pregled kod istog 24.1.2025. Vještak je dao mišljenje da je tužiteljica imala bolove jakog intenziteta 1 dan, kao posljedica udara u glavu i istegnuća vratnih mišića. Bolove srednjeg intenziteta trpjela je 7 dana iz istih razloga kao i bolove jakog intenziteta. Kontinuirane bolove lakog intenziteta i nelagode imala je u trajanju od 20 dana zbog cijeljenja ozljeda. Povremene bolove lakog intenziteta i nelagode trpjela je kroz period od 30 dana oko 2-3 sata dnevno zbog provođenja fizikalne terapije i cijeljenja ozljede vrata. Primarni strah jakog intenziteta uvjetovan neposrednom opasnošću po tjelesni integritet za vrijeme samog događaja bio je u trajanju od nekoliko minuta. Sekundarni strah jakog intenziteta zbog proživljenog traumatskog iskustva trajao je jedan dan. Strah srednjeg intenziteta postojao je zbog zabrinutosti oko mogućih posljedica ozljeda u trajanju od 5 dana. Strah slabijeg intenziteta kao osjećaj zabrinutosti za konačni ishod liječenja i oporavka, trajao je 15 dana. Pretrpljeni strah nije ostavio trajne posljedice. Tužiteljici je bila potrebna djelomična tuđa pomoć i njega nestručne osobe radi oblačenja, pripreme obroka,

održavanja osobne higijene i odvoženja na fizikalnu terapiju kroz 15 dana u trajanju od 2 sata dnevno. Ozljede nisu uzrokovale naruženost, niti smanjenje životne aktivnosti.

3.5. Svjedok Ivana Trcović, majka tužiteljice izjavila je da je po pozivu učiteljice iz fizike došla po tužiteljicu jer joj je pao prozor na glavu. Zatekla ju je uplakanu na školskom hodniku s učiteljicom u školskom hodniku, na glavi joj bila vidljiva mala kvrga. Odvezla ju je na hitni prijem u Našice, gdje je pregledana i obavljeno snimanje glave. Upućeni su u Osijeku u KBC, dječijem neurokirurgu. Čekali su od 10,00 do 16,00 sati, kada je tužiteljica i povraćala. Na hitnom prijemu obavljeno je snimanje CTG glave. Zbog ukočenosti vrata tužiteljicu je drugi dan od povrede ponovno odvela na hitni prijem u OŽB Našice gdje joj je određeno mirovanje i Schanzov ovratnik. Nakon par dana mirovanja tužiteljica je s ovratnikom je krenula u školu. Kontrolni pregled bio je 29.11.2024. i liječnik je preporučio fizikalnu terapiju. Na fizikalnu terapiju tužiteljica je išla 10 dana. Za vrijeme nošenja ovratnika pomagala je tužiteljici prilikom oblačenja, češljanja i obavljanja osobne higijene. Na fizikalnu terapiju vozila je tužiteljicu ona ili suprug i tada su izbivali oko sat i pol vremena i nisu mogli obavljati druge poslove. U školu je vozila tužiteljicu jer joj je zbog ovratnika kretanje bilo teško, kao i orijentacija, posebno okretanje glave lijevo-desno prilikom prelaska ceste.

3.6. Svjedok Mateja Bošnjaković izjavila je da je predmetnog dana predavala u učionici fizike, te da je par minuta prije kraja školskog sata rekla učenicima da otvore prozore zbog zagušljivosti. Bila je okrenuta prema projektoru i nije vidjela kako se prozor otkvačio niti tko je otvarao prozor. Kada se okrenula prema prozoru vidjela je tužiteljicu da se drži za glavu. Nije vidjela posjekotinu. Pozvala je njezine roditelje i predložila da ju odvezu liječniku. Cijelo vrijeme bila je s Frankom koja je plakala ali nije povraćala niti je vidjela druge zdravstvene probleme. Navela je da svakodnevno predaje u učionici u kojoj se dogodio štetni događaj. Nije primijetila da predmetni prozor ne funkcionira niti je dobila o tome informaciju. Opisala je predmetni prozor koji se sastoji od dva dijela, gornji koji se otvara i ima dva krila i donji koji se otvara samo na kipu, a koji se otkvačio. Veličina gornjeg i donjeg dijela je ista. Vidjela je da otkvaćeni dio prozora prelazi cca 10 cm klupčicu prozora. Klupe u razredu se nalaze odmah do prozora. Prozori su ugrađeni u vrijeme energetske obnove, 2020. godine. Izjavila je da nakon štetnog događaja nije pitala učenike tko je otvarao prozor. Ne postoji odluka škole o tome tko treba otvarati prozor prilikom dolaska u razred, već to uobičajeno čini učenik koji je najbliži prozoru. Obavijestila je domara radi pregleda, kao i ravnateljicu, a na prozor je stavila upozorenje da se isti ne otvara.

3.7. Z.z. tužene Vlatka Zahirović navela je da ju je o štetnom događaju i postupanju učiteljice fizike izvijestio pedagog. Dobila je informaciju da je pao prozor i povrijedio Franku. Odmah je otišla pogledati prozor i dala upute domaru da ga pregleda. Na prozoru je bilo upozorenje da se ne otvara. Do tada se nitko nije žalio da prozor ne funkcionira kako treba. Stolarija na školi je ugrađena 2020. u sklopu energetske obnove. Navela je da spremačice u školi nakon obavljenog čišćenja vrše i provjetravanje prostorija i uobičajeno je da se otvara donji dio prozora. Navela je da posao domara nije pregled prozora već su isti zaduženi za otklanjanje kvara po prijavi. Nikada nije dobila informaciju da predmetni prozor ili neki drugi prozor u školi ne funkcionira. Navela je da za prozore vrijedi jamstvo, te da se nalazi u Upravnom odjelu za investicije Osječko-baranjske županije jer škola nije bila naručitelj poslova. Izjavila je da je kvar na prozoru otklonjen ali nije sigurna što je učinjeno. Nije vršena zamjena prozora. Domar je izvršio pregled prozora i nakon toga je obaviještena da prozor funkcionira. Nije pitala domara u čemu je bio problem već ju je zanimalo da prozor ubuduće funkcionira. Nakon štetnog događaja kontaktirala je izvođača radova koji je

došao i obavio pregled kompletne stolarije. Nije joj poznato jesu li na predmetnom prozoru obavljali radove.

3.8. Malodobna tužiteljica Franka Trcović saslušana kao stranka izjavila je kako je učiteljica fizike Mateja Bošnjaković zamolila učenike u razredu, koji sjede do prozora da otvore prozore. Ustala se i otvorila prozor koji se nalazio desno od nje. To su učinili i drugi učenici koji su sjedili do prozora. Nakon što je otvorila prozor, sjela je na stolicu i počela spremati stvari jer se bližio kraj školskog sata. Prozor se otkao, pao na klupčicu prozora, a kako je prozor širi od klupčice rubom prozora je zadobila udarac u glavu. Učiteljica je odmah reagirala pregledom mjesta udarca na glavi i stavila obloge od leda. Ista je pozvala njezinu majku koja ju je odvela na hitni prijem u Našice. Tužiteljica je opisala tijek liječenja kako je opisala njezina majka. Zbog poteškoća prilikom kretanja zbog ovratnika roditelji su ju vozili u školu. Opisala je prozor i rekla da je kvaka na prozoru koji se otkao bila u visini njezine glave. Prilikom otvaranja prozora ona se ustala, nije sjedila niti je bila u nagnutom položaju. Kvaka se nalazila u ravnini njezinog sjedećeg mjesta-stolice. Uхватила je kvaku, okrenula u traženi položaj za otvaranje, otvorila ga i spustila, nakon čega je sjela. Nakon što je sjela osjetila je udarac ruba prozora u glavu. Nema saznanja da je druge učenike prozor udario kao nju.

3.9. Za vještaka OSthetica d.o.o. saslušan je Dario Lizatović, specijalist opće kirurgije koji je ostao kod danog nalaza i mišljenja. Očitovao se na prigovore tužene i naveo da je tužiteljica osim udarca u glavu dana 21.11.2024. zadobila i istegnuće vratnih mišića, te da su se bolovi jačeg intenziteta pojavili s vremenskim odmakom od otprilike jednog dana kao što je i uobičajeno prilikom istegnuća vratnih mišića što opravdava procjenu trajanja bolova jakog intenziteta od jednog dana, srednjeg intenziteta od sedam dana. To nisu dugotrajniji bolovi izraženijeg intenziteta već su bolovi koji su uzročno posljedično povezani s navedenim ozljedama, a opisani su i u nalazima kirurga na kontrolnim pregledima pri čemu je utvrđena napetost vratne muskulature što je objektivni klinički znak istegnuća vratnih mišića, te se ne radi samo o subjektivnim navodima o bolnosti u području vrata od strane tužiteljice. Liječenje tužiteljice je završeno 24.1.2025. i na kontrolnom pregledu kod fizijatra utvrđeno je da nema više bolnosti u području vrata, te je shodno tome procijenio kontinuirane bolove lakog intenziteta i povremene bolove lakog intenziteta koji su uglavnom povezani s cijeljenjem ozljede i provođenjem fizikalne terapije. Naveo je da su bolovi procijenjeni kao blagi prilikom inicijalnog pregleda 21.11.2024. jer se vrlo često bolovi prilikom istegnuća vratne kralježnice pojavljuju s vremenskim odmakom od jednog dana, a nekad i duže, te vjerojatno nisu još bili izraženi prilikom navedenog pregleda koji je bio kratko iza zadobivene ozljede. Na pregledu u KBC Osijek utvrđeno da nema lokalnih bolova jer je taj pregled bio na dan ozljede i prošlo je relativno kratko vrijeme od ozljede do pregleda i u tom vremenu se bolovi kod istegnuća vratnih mišića još nisu manifestirali. Bolovi jakog intenziteta su se prema medicinskoj dokumentaciji pojavili drugi dan nakon ozljede i trajali oko jedan dan vjerojatno do postavljanja mekog ovratnika koji je malo ublažio bolove, te su nakon toga bolovi bili srednjeg intenziteta, a prema njegovoj ocjeni tužiteljica je prvi dan najvjerojatnije trpjela bolove lakog do srednjeg intenziteta. Strah je kod tužiteljice bio povezan s pojavom bolova, odlaganjem na preglede, te se manifestirao kao zabrinutost za konačni ishod liječenja i oporavka. Strah nije ostavio nikakve posljedice kao što je i naveo u svom mišljenju, a dijete od 13 godina ima strah zbog prisutnosti svakodnevnih bolova koji su se prvih dana i pojačavali, odlaska na preglede, fizikalnu terapiju i zbog zabrinutosti kada će bolovi prestati kako bi se mogla vratiti normalnim aktivnostima. Pohađanje škole ne utječe na trajanje straha jer ne mijenja činjenicu da su postojali bolovi, da je nosila meki

ovratnik 6 dana i da je odlazila na fizikalnu terapiju. Jedno vrijeme dok je tužiteljica imala bolove jakog i srednjeg intenziteta, bez obzira što je dijete trebala je imati tuđu pomoć i njegu oko održavanja osobne higijene, pomoći pri pripremanju obroka i nekim drugim dnevnim aktivnostima koje inače dijete može samostalno obaviti. Ostale dane tuđu pomoć i njegu tužiteljica je morala imati radi odvoženja i dovoženja na kontrolne preglede, nakon toga i fizikalnu terapiju koja je trajala 10 radnih dana, pri čemu je netko morao tužiteljicu odvesti i dovesti s fizikalne terapije.

4. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva tužiteljice, obzirom da tužena spori odgovornost škole za štetni događaj i osporava visinu štete koju je tužiteljica tužbom zatražila.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

6. Sud je dopustio preinaku tužbenog zahtjeva tužiteljice navedene u podnesku od 23.1.2026. i 23.2.2026. tako da konačno potražuje iznos od 1.850,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 1.500,00 eur od podnošenja tužbe, a 350,00 eur od dana učinjene preinake (23.1.2026.). To stoga što je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa-spora među strankama i jer je to tužiteljica mogla učiniti nakon provedenog medicinskog vještačenja kada su utvrđeni svi elementi i vidovi štete, radi traženja pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu i imovinsku štetu. Konačno zatražen tijek kamata na iznos tuđe pomoći i njege je razložen i u skladu s revizijskom odlukom broj: Rev-573/2024-2 od 1.4.2025., pa su stoga neosnovani svi prigovori tužene oko zahtjeva za preinaku tužbe.

7. Odredbom čl. 1063 Zakona o obveznim odnosima ((NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 156/23, dalje: ZOO) propisano je da šteta nastala od opasne stvari, smatra se da potječe od te stvari, osim ako se ne dokaže da ona nije bila uzrok štete. Člankom 1064 istog zakona propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik.

7.1. Sporno je između stranaka je li predmetni prozor u učionici opasna stvar, te postoji li oslobođenje od odgovornosti tužene po čl. 1067 st. 1 ZOO, da se vlasnik-tužena može osloboditi od odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, stavkom 2 propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti, dok je stavkom 3 citiranog članka propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

Tijekom postupka tužena je isticala da nisu ispunjene pretpostavke za odgovornost škole za štetni događaj jer su prozori ugrađeni 2020. u sklopu energetske obnove i da se radi od PVC stolariji s važećim jamstvom. Nadalje je tvrdila da odgovornost škole ne postoji jer je šteta nastala uslijed nepredviđene situacije, a ukoliko je nesreća nastala zbog nepažljivog otvaranja prozora od strane učenika tada bi odgovornost škole bila bitno smanjena jer se radilo o izoliranoj radnji treće osobe što nije mogla spriječiti niti predvidjeti. Sud smatra da prigovori tužene u pogledu neodgovornosti tužene i oslobođenja od odgovornosti nisu osnovani. Drži da neispravni stakleni prozor u učionici koji se nalazi iznad glava učenika je opasna stvar u smislu citiranih zakonskih odredbi. U konkretnom slučaju "neučvršćen prozor" koji se otvara na kipu je opasna stvar. Tužena se nastojala osloboditi od odgovornosti

pozivajući se na nepažljivo otvaranje prozora od strane učenika kao trećih osoba. Sud prihvaća tvrdnje tužiteljice da se prozor ne može otvoriti nepažljivo. Prozor je tužiteljici pao na glavu jer je bio neispravan, a ne zato što ga je tužiteljica neispravno otvorila. U tom pravcu govori i iskaz tužiteljice kojemu sud u cijelosti poklanja vjeru, a koja je detaljno opisala postupak otvaranja prozora, na način da je prozor otvorila po nalogu učiteljice fizike, kao i drugi učenici koji su sjedili uz prozor, da se prije toga ustala (nije sjedila niti bila u nagnutom položaju, niti je povlačila prozor), da je uhvatila kvaku, okrenula u traženi položaj za otvaranje, otvorila ga i spustila u dozvoljeni položaj i nakon toga sjela na stolicu. Nakon sjedanja tužiteljica je osjetila udarac ruba prozora na glavu. Postupanje tužiteljice ne ukazuje na nedopuštene i nepropisne radnje iste, niti se može reći da je tužiteljica djelomično pridonijela nastanku štete. Činjenica da je predmetni prozor ugrađen 2020. u sklopu energetske obnove i da je PVC stolarija s važećim jamstvom ne oslobađa tuženu od odgovornosti jer naručitelj i izvođač solidarno odgovaraju (čl. 1108 ZOO). Sud smatra da uzrok štete nije nepropisno rukovanje prozorom već neispravan i neučvršćen prozor (držač prozora) iznad glava učenika – tužiteljice, što predstavlja opasnu stvar za koju tužena kao njezin imalac-vlasnik odgovara tužiteljici po načelu uzročnosti. U tom pravcu govori i presuda i rješenje ŽS u Zagrebu br. GŽ-238/2008 od 12.2.2008. Okolnost da se školski prozori, svakodnevno i po nekoliko puta otvaraju radi prozračivanja za vrijeme trajanja škole i nakon toga za vrijeme čišćenja učionica ukazuju na to da je mehanizam za držanje prozora na kipu oslabio, zbog čega je došlo do udarca tužiteljice u glavu. Na iskaz tužiteljice tužena nije imala primjedbi, niti je isti u bilo kom smislu osporavala. Tužena tijekom trajanja postupka nije dokazala od kojeg nepredvidivog uzroka je šteta nastala, koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti. Nasuprot tome iskazima svjedoka Mateje Bošnjaković i z.z. tužene sud ne poklanja vjeru jer su isti dani tendenciozno i usmjereno na izbjegavanje odgovornosti. S obzirom na prirodu namjene učionica velikom broju učenika koji svakodnevno prolaze istom logično bi bilo da se bar mjesečno ili svakih nekoliko mjeseci pregledavaju donji prozori koji se otvaraju na kipu, što je u ovom slučaju izostalo. Sud stoga smatra da tužena kao vlasnik opasne stvari odgovara za štetu tužiteljici, te da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za oslobođenje od odgovornosti po čl. 1067 ZOO.

8. Prema čl. 1100 st. 1 ZOO u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2 istog članka propisano je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

9. Na temelju nalaza i mišljenja medicinskog vještaka tužiteljica je zbog ozljede glave zadobila istegnuće vratnih mišića i trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 1 dan, slabog intenziteta 7 dana, lakog intenziteta 20 dana i povremene bolove lakog intenziteta 30 dana (2 do 3 sata). Pretrpjela je strah jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana i slabog intenziteta 15 dana. Tuđa pomoć i njega joj je bila sveukupno potrebna u trajanju od 2 sata dnevno kroz 15 dana.

10. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka budući je isti logičan, objektivan, uvjerljiv, dan u skladu s pravilima znanosti i vještine, te sukladno medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu. Imajući u vidu ozljede koje je tužiteljica pretrpjela, intenzitet i trajanje fizičkih bolova i straha, njezinu životnu dob (13 godina), činjenicu da je tri puta završavala na hitnom odjelu OŽB Našice i KBC Osijek gdje joj je obavljen RTG glave i CT mozga, način na koji se dogodilo ozljeđivanje sud smatra da je u

postupku nedvojbeno utvrđeno da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje temeljem čl. 19 st. 2 ZOO. Obzirom da je utvrđeno da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povreda i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100 st. 1 ZOO da se tužiteljici dosudi pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu. Pri tom sud smatra da trajanje i jačina fizičkih bolova i straha kao i težina povrede prava osobnosti opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade, te da se dosuđivanjem iste ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom društvenom svrhom.

11. Prilikom dosuđivanja pravične novčane naknade sud je imao u vidu jačinu i trajanje fizičkih bolova, karakter, težinu i lokalitet ozljede, neugodnosti prilikom liječenja (mirovanje, nošenje mekog ovratnika, odlazak na fizikalnu terapiju i dr.), kao i intenzitet i trajanje pretrpljenog straha. Također je imao u vidu dob tužiteljice u vrijeme ozljeđivanja. Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete posljednji puta mijenjani su u lipnju 2020. (Su-IV-47/2020-5) povišeni su za 50% uz obrazloženje Vrhovnog suda RH-a da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. pa je stoga valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je uslijedila nakon 2020. i prethodila donošenju ove presude. Stoga je ovaj sud prilikom određivanja visine naknade također uzeo u obzir i promjene vrijednosti novca uzrokovane inflatornim kretanjima (tako i Ustavni sud RH-a u U-III-7796/2014 od 11.2.2016., ŽS u Dubrovniku Gž-546/2023-2 od 6.11.2024., ŽS u Zagrebu Gž-3137/2024-2 od 25.7.2024., ŽS u Zagrebu Gž-5040/2024-2 od 18.12.2024.).

12. Imajući u vidu gore navedene okolnosti sud smatra da je tužiteljica pretrpjela povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje o to u visini od 1.500,00 eur za fizičke bolove i strah.

13. Što se tiče naknade imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu na temelju nalaza i mišljenja medicinskog vještaka utvrđeno je da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 2 sata dnevno kroz 15 dana (2 sata x 15 dana, ukupno 30 sati), te da su istu tužiteljici pružali ukućani. Sud je slobodnom ocjenom u smislu odredbe čl. 223 ZPP utvrdio 8,00 eur kao cijenu sata pružene usluge tuđe pomoći i njege, tako da je tužiteljica s te osnove pretrpjela štetu u visini od 240,00 eur (30 sati x 8,00 eur cijena sata pružene usluge). Na taj iznos sud je tužiteljici priznao zatezne kamate računajući od dana preinake tužbe 23.1.2026. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadom materijalne štete u iznosu od 110,00 eur sud je odbio tužiteljicu jer je isti neosnovan.

14. Člankom 1103 ZOO određeno je da obveza pravične naknade dopijeva danom podnošenja tužbe pa je na dosuđenu pravičnu novčanu naknadu na ime nematerijalne štete priznao zatezne kamate od dana podnošenja tužbe, a to je 14.3.2025. pa do isplate.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 5 i odredbe čl. 155 st. 1 ZPP-a budući da tužiteljica nije uspjela samo u neznatnom dijelu zahtjeva, a zbog toga nisu nastali posebni troškovi. Tužiteljica je u troškovniku (strana 89 spisa) zatražila trošak postupka u ukupnom iznosu od 2.492,91 eur i to za sastav tužbe (1.500,00 eur VPS-100 bodova) 200,00 eur, za sastav podneska od 15.4.2025., pristup pripremnom ročištu 10.6.2025., ročištu 3.9.2025., za sastav podneska 26.9.2025., sastav podneska od 23.1.2026. (VPS 1.850,00 eur), za sastav podneska od 23.3.2026. i za pristup ročištu 8.5.2026. iznos od po 200,00 eur za svaki pristup-radnju, što iznosi 1.600,00 eur, na ime PDV-a 400,00 eur, pristojbu na tužbu 26,55 eur i za presudu 66,36 eur (ukupno 92,91 eur za pristojbu) i 400,00 eur za medicinsko vještačenje. Sud

je u cijelosti priznao tužiteljici zatraženi trošak s tim što je na ime pristojbe na presudu osim zatraženog iznosa od 66,36 eur priznao još iznos od 73,64 eur jer pristojba na presudu iznosi 140,00 eur, sukladno izmijenjenoj Uredbi o tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26) koja je stupila na snagu 1. lipnja 2026. Na dosuđeni trošak parničnog postupka sud je tužiteljici priznao zatezne kamate od dana donošenja presude, sukladno odredbi čl. 151 st. 3 ZPP-a.

16. Radi izloženog riješeno je kao u izreci ove presude.

Našice, 18. lipnja 2026. godine

SUDAC:

Dario Ručević

POUKA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude nezadovoljne stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku iste. Žalba se izjavljuje pisano u 3 primjerka, putem ovoga suda, a o istoj rješava nadležan županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tužene

Broj zapisa: **9-30889-9cc29**

Kontrolni broj: **0a9b7-99b30-d6ebc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.